

KICHAWKA (2) *sb f*

Pierwsze a pochylone, koncowe prawdopodobnie jasne (tak w -ka).

sg [N kichawka.] ◇ A kichawkę (2).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Środek na pobudzenie kichania; errhinum, sternutamentum, sternutatorium Cn (2):* Przeto lekarze w niektorich niemoczach dawaią kichawkę aby łie mozg czyścił. *GlabGad B8; A* gdyż [!] poznał ná żyłách że przyrodzenie moc przyimuie/ vczynił iey kichawkę po tym kichłá *HistRzym 17.*

2. [*Kichanie, dolegliwość tym się objawiająca: Z Zaziębienia głowy przychodzi koniowi boleśc głowne/ thakież kichawka zbytnia/ głuchota/ kaźel y głuchośc w gardle Cres 1549/535.*]

Cf **KICHACZKA, KICHANIE**

ZCh